

PÄIVIKKI ALARÄIHÄ

Maj

3–26.5.2019

Päivikki Alaräihä har gett sin utställning namnet *Maj*. Med samma slags fräscha, rätlinjiga och samtidigt mångtydiga koppling mellan utställningens namn och visningsmånad står Alaräihäs verk i en aktiv relation också till utställningsplatsen och dess omgivande urbana rum.

Alaräihäs finstämda och strama visuella språk är både precist och luftigt. Hon bygger sina målningar av tiotals tunna färgskikt. De enkla kompositionerna är baserade på rektangulära motiv och en sparsam kolorit. Då kontrasterna mellan de ljusa färgfälten är så minimala som möjligt blir gränsen mellan ytorna mjuk och vag, den liksom vägrar att låta sig fångas av blicken. En sådan sällsam skönhet är svår att conceptualisera. Alaräihä fascinerar av hur vi betraktar konstverk där det finns väldigt lite att titta på. Samtidigt som uttrycket är stramt har verken en aktiv relation till utställningslokalen och de övriga utställda verken och kommenterar på många sätt både lokalens och verkens egenskaper.

Galleriets fyra rum bildar fyra separata enheter. Rummen är olika: ett är stort, ett annat litet, ett tredje likt en entréhall och ett fjärde ett genomgångsrum. Verken i varje rum förhåller sig på olika sätt till sin omgivning. De refererar till varandra via vissa enskilda verk så att de kan ha en likartad form eller liknande färgkombinationer. På så vis är rummen jämförbara med varandra lite på samma sätt som målningarna.

Vid ingången till galleriet är fönstret täckt med tejp, men genom en öppning i tejpningen ser man en ljusrappad vägg på andra sidan gatan. Verkets namn *231 x 135 cm* refererar till den avgränsade väggytans mått. Detta rektangelmotiv upprepas i andra verk på utställningen. Alaräihäs tre små väggmålningar är förminskade versioner av målningar som tidigare visats i samma rum. Verken är infällda i väggen och det är svårt att se var de börjar och var de slutar i och med att gränsen mellan verk och vägg har tonats ut. I de här verken fascinerar Alaräihä dels av deras tidigare historia i galleriet, dels av tanken på deras gränslöshet.

Målningarna på duk i galleriets största rum upprepar rummets former på olika sätt. Målningen bredvid fönstret relaterar till den svarta fönsterkarmen, och i dörröppningen är en lång, smal form upphängd. Utställningens största verk är placerade i galleriets minsta rum, nära varandra och nära betraktaren.

Förutom den finstämda och mångskiftande rumsliga dialogen introducerar Alaräihä en oväntad tidsvariabel via logiken för hur verken är namngivna. Under hela utställningen ändras namnen på samtliga verk dagligen enligt kalendrar som Alaräihä valt. Via denna oavbrutna förändring blir majdagarna en del av utställningen, som om de visade sig i verken, var och en i tur och ordning, varenda utställningsdag.

Päivikki Alaräihä (f. 1981 i Överijö) bor och arbetar i Helsingfors. Hon utexaminerades som bildkonstmagister från Bildkonstakademien 2015 och har haft separatutställningar bl.a. på Galleri Sinne 2015, konststrummet XL Art Space 2013 och Wäinö Aaltonens museum 2010. Under de senaste åren har Alaräihäs verk visats bland annat på Kuopio konstmuseum, Serlachiusmuseet Gösta och konstcentret Purnus 50-årsutställning. Hennes verk ingår i exempelvis Saastamoinenstiftelsens, Helsingfors konstmuseum HAM:s, Finska konstföreningens och Statens konstsamlingar.

Hanna Huitu